

Казус

ИЗЪБЕГЛИВ КАЗУС М
В М А

Ищецът А. А. е сезирал Варненския окръжен съд с иск за прекратяване на дружеството „Х“ ООД на основание чл. 517, ал. 3 ГПК. Представил е удостоверение на Съдебен изпълнител за образувано изпълнително дело по което е вискател срещу длъжника Едноличен търговец „Б. Б.“ и постановление, с което е бил овластен да поиска прекратяване на „Х“ ООД, след като в тримесечен срок от връчване на изявлението му за прекратяване участието в това дружество на длъжника по изпълнителното дело ЕТ „Б. Б.“, ответникът „Х“ ООД не му е изплатил припадащата се на съдружника Б. Б. част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ, и не е удовлетворил по друг начин вземането му към този съдружник.

Ответникът „Х“ ООД е възразил:

- че изявлението на вискателя А. А. за прекратяване участието на Б. Б. в „Х“ ООД е станало известно на тримата съдружници в това дружество (включително и на Б. Б.) от получения препис на исковата молба;
- че няма персонална идентичност между длъжника на вискателя А. А. и съдружника, посочен в изявлението за прекратяване на „Х“ ООД и
- че цялото вземане на ищеца А. А. е обезпечено с ипотека върху имот, чиято пазарна стойност многократно надвишава размера на това вземане.

По делото е нямало спор за следните факти:

- а) Едноличният търговец „Б. Б.“ е длъжник по изпълнително дело с вискател А. А.;
- б) Б. Б. като физическо лице е съдружник в дружеството „Х“ ООД;
- в) налице е принудително изпълнение по реда на чл. 517, ал. 1 ГПК върху дела на ограничено отговорния съдружник Б. Б. но за поети в качеството му на едноличен търговец задължения към А. А.;
- г) изявлението на вискателя А. А. за прекратяване участието на длъжника Б. Б. като съдружник в „Х“ ООД е било връчено от съдебния изпълнител на управителя на „Х“ ООД, но не е било връчено нито на съдружника Б. Б., нито на другите двама съдружника в „Х“ ООД. По делото е било установено, че управителят на „Х“ ООД не е уведомил никого от съдружниците за връченото му изявление по чл. 517, ал. 3, изр. 1-во ГПК.
- д) по отношение връчването по-горе по б. „г“ срокът по чл. 517, ал. 3, изр. 2-ро ГПК е изтекъл и вискателят А. А. е бил овластен от съдебния изпълнител – да предяви иск за прекратяване на „Х“ ООД;
- е) вземането на ищеца А. А. към длъжника му Едноличен търговец Б. Б. е било обезпечено с първа по ред ипотека върху имот, чиято стойност многократно надвишава размера на вземането с лихвите и разноските.
- е) липсват доказателства за пълно или частично удовлетворяване вземането на вискателя А. А.

При тази фактическа обстановка окръжният съд е приел, че искът е неоснователен. Мотивите на съда са, че:

- първо, законът не поставя под еднакъв правен режим действията на физическите лица и действията, които същите физически лица извършват в качеството си на регистрирани по Търговския закон еднолични търговци. Задълженията, поети от определен гражданскоправен субект не са идентични със задълженията, които същият субект поема като регистриран търговец, затова и режимът на сделките, уредени с разпоредбите по ЗЗД е различен от уредбата на търговските сделки в част Трета на Търговския закон.

Janisa

Поради тази причина в случая е била налице липса на абсолютната материална предпоставка за прилагане на изпълнителния способ по чл. 517, ал. 3 ГПК – идентичност между длъжника по изпълнителното дело и съдружника в дружеството с ограничена отговорност, чието прекратяване е предмет на делото.

- второ, решението за прекратяване участието на Б. Б. като съдружник в „Х“ ООД и съответно – за изплащане на вискателя А. А. на принадлежащата се на Б. Б. част от имуществото на „Х“ ООД, определена съгласно чл. 125, ал. 3 от Търговския закон, е единствено от компетентността на общото събрание на „Х“ ООД (чл. 137, ал. 1, т. 3 ТЗ). При безспорно установения факт, че не само съдружникът Б. Б., но и останалите двама съдружника в „Х“ ООД не са били уведомявани за изявлението на вискателя А. А. за прекратяване участието на Б. Б. в дружеството, вземането на такова решение от общото събрание е било правно невъзможно. Ето защо, при установеното по делото неуведомяване (незнание) на съдружниците за предприетата от А. А. процедура по прекратяване на дружеството, срокът за удовлетворяване на вискателя по чл. 517, ал. 3, изр. 2-ро ГПК не е започнал да тече и тази абсолютна положителна процесуална предпоставка за завеждане на делото е ненастъпила. Поради което искът – като неоснователен – е подлежал на отхвърляне.

- трето, окръжният съд е преценил, че достатъчната обезпеченост на вземането на А. А. е процесуална пречка за исканото прекратяване на „Х“ ООД и предявяването на иска е всъщност злоупотреба с процесуални права, отречена от императивното изискване по чл. 3 ГПК. При констатираното от съда наличие на достатъчно имуществени права на длъжника, които са в състояние изцяло и многократно да покрият вземането на А. А., насочването на изпълнението към дялове в дружество с ограничена отговорност, с преки последици за правната сфера и на трети лица (останалите съдружници в „Х“ ООД), е несъобразено с добрите нрави упражняване на предоставено от закона процесуално право.

Затова искът на А. А. за прекратяване на дружеството „Х“ ООД на основание по чл. 517, ал. 3 ГПК – като неоснователен – е бил отхвърлен.

Решението на окръжния съд е обжалвано от ищеца А. А., със съображения за неговата неправилност.

Въпрос: Какво трябва да е мотивираното решение на Апелативния съд и с какъв точно диспозитив?

**ОТГОВОРИ НА ИЗТЕГЛЕНИЯ КАЗУС НА ПИСМЕН ИЗПИТ ЗА ЗАЕМАНЕ
НА ДЛЪЖНОСТТА” СЪДИЯ” В АПЕЛАТИВЕН СЪД ГР.ВАРНА –
ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ, ПРОВЕДЕН НА 26.03.2016 г.**

Казусът е съставен по решение № 77 от 16.06.2012г. на ВКС по т.д. № 573/2011, II търговско отделение ТК, постановено по чл. 290 от ГПК.

Правилното решаване на казуса предполага следните отговори на поставените по делото въпроси:

- 1) Достатъчно е изявлението на вискателя за прекратяване на „X” ООД да е било връчено на дружеството чрез законния му представител. Връчване на съдружниците не е необходимо. Липсата на решение на общото събрание на „X” ООД за прекратяване участието на Б.Б. и за изплащане на припадащата му се от имуществото на дружеството част на вискателя, е непротивопоставимо на А.А.
- 2) Не е вярно, че „няма персонална идентичност между длъжника на А.А. и съдружника в „X” ООД”. Независимо дали задълженията са поети от лицето като гражданско-правен субект или като субект на търговското право, то отговаря за тях с цялото си имущество, част от което са и дяловете му в търговски дружества. Налице е пълна персонална идентичност между двата субекта – физическото лице и неговия едноличен търговец.
- 3) Няма пречка вискателят да насочи изпълнението към всеки актив на длъжника, независимо от обезпеченията на вземането. Възражението по чл. 3 от ГПК е неоснователно.
- 4) Разпоредбата на чл.517, ал.3 – ГПК не може да се прилага разширително и е недопустимо съдът да обуславя прекратяването на дружеството от предпоставки, невключени в нейния фактически състав.

Примерен диспозитив на решението:

Водим от горното, Варненският апелативен съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № .../ д...м...г... на Варненския окръжен съд, постановено по т.д № .../ ... год., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРЕКРАТЯВА „X” ООД, ЕИК....., на основание чл. 517, ал. 3 от ГПК, по иск на А.А., ЕГН:.....

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му при предпоставките на чл.280, ал.1 – ГПК.

След влизане на решението в сила заверен препис от него да се изпрати на Агенция по вписванията за вписване в търговския регистър по партидата на „X” ООД ЕИК.....

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ1.

2.

ЗАБЕЛЕЖКА: Това са принципните отговори на поставените в казуса въпроси. Комисията преценява правилността на правните изводи и тяхното мотивиране.